

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiunilor
un șir petii 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 8805 Pres.

Circulară

Către Prea Cucernicii protopopi, Cucernicii preoți și către iubitul nostru popor credincios din arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu.

Cu sufletul plin de bucurie facem cunoscut iubitului nostru cler și popor, că în ziua de **Sâmbătă, 6 Octomvrie a. c.** va avea loc solemnitatea așezării și sfințirii pietrii fundamentale a clădirii celei nouă pe seama *Școlii Normale «Andrei Șaguna»* din Sibiu.

Inceputurile acestei școli datează din anul 1786, când a luat ființă în cetatea Sibiului vechea școală de dascălie, cu ale ei „cursuri de pedagogie”. Pornită din acest modest început, Școala Normală, alături de Seminarul teologic cu care a viețuit împreună până la 1919, s'a dezvoltat neconținut ocredință de iubirea și purtarea de grijă a înaintașilor Noștri, iar învățătorii crescuți de ea, împreună cu preoții ieșiți din Seminar, au deschis drum de lumină în viața apăsată a credincioșilor noștri dreptmăritori din Ardeal, întărindu-i în dragostea de lege și de limbă, și pregătindu-i sufletește pentru marea sărbătoare a întregirii politice-naționale a neamului nostru. Acest drum de lumină dealungul alor aproape 150 de ani îi asigură dreptul la stima și recunoștința tuturor Românilor.

Când înainte de aceasta cu 15 ani și-a început epoca neatârării, ieșind din vechile ei legături cu institutul nostru teologic, Școala Normală „Andrei Șaguna” a fost adăpostită, până astăzi, în cazarma cu nume simbolic „Avram Iancu”, ce i-a fost pusă la îndemână, cu multă generozitate, de Ministerul Apărării Naționale.

Eram măhnit însă în sufletul meu, că un institut de învățământ cu o vechime atât de mare și cu merite atât de covârșitoare pentru luminarea și întărirea în credință a poporului nostru, se nevoiește în casă de împrumut. Și am făcut rugăciuni către bunul Dumnezeu și am pus stăruințe neconținute pe lângă bărbații iubitori de neam, să ne ajute, ca cel puțin aniversarea de 150 de ani a acestei școli ortodoxe și naționale, să o putem prăznui în casa proprie.

Și iată acum măhnirea noastră se preschimbă în mare bucurie, pentru că Dumnezeu ni-a ascultat rugăciunea și stăruințele DVoastre sunt răsplătite.

Măritul Guvern al Țării în frunte cu dl Gh. Tătăreșcu, Președintele Consiliului de Miniștri, apreciind cu caldă înțelegere trecutul însemnat al școlii noastre, cu toate greutățile zilei, ne-a întins ajutorul său la începerea clădirii. Acest ajutor ne este cu atât mai prețios și mai vrednic de profunda noastră recu-

noștință, cu cât ne sunt mai bine cunoscute greutățile financiare prin care trece statul nostru.

Această veste bună o trimitem iubitului cler și popor, și vrem ca ziua de Sâmbătă în 6 Octomvrie, când vom face sfințirea temeliei noului edificiu, să fie cu adevărat un praznic al luminei și recunoștinței pentru sfânta noastră biserică.

Și pentru ca bucuria noastră să fie deplină, fac cunoscut tuturor, că însuși Majestatea Sa iubitul nostru Rege Carol al II-lea, cu Măritul Său Guvern, va lua parte la această solemnitate și cu Înalta Sa prezență va pecetlui slava Școlii Normale, care poartă numele marelui reorganizator al ei,

fericitul arhiepiscop și mitropolit Andrei Șaguna.

Așadar Vă invităm pe toți: învățători cari ați primit ungerea la această vatră de lumină; preoți cari v'ați înfrățit cu ea în munca Voastră pastorală; credincioși, cari V'ați îndulcit sufletește din comoara învățaturii de carte românească și creștinească ieșită de aici, să luați parte cu toții la praznicul zilei din 6 Oct. c. aici la Sibiu.

Prea Cucernicii protopopi și Cucernicii preoți sunt poftiți a lua parte în număr complet, a îndemna pe credincioși să participe cât mai mulți, organizând călătoria lor, la praznicul culturii prezidat de Majestatea Sa Regele nostru.

Impărtășindu-Vă arhierasca Noastră binecuvântare, am rămas

Sibiu, la 28 Septembrie 1934
al Vostru al tuturor de tot binele voitor

(ss) **NICOLAE**
Arhiepiscop și Mitropolit.

Lângă sicriul profesorului Gheorghe Bogdan-Duică

— Cuvântul I. P. S. Sale Mitropolitului NICOLAE, rostit în catedrala mitropoliei în 23 Septembrie 1934 —

«Tot cărturarul cu învățatură... asemenea este omului stăpân al casei, care scoate din vistieria sa noue și vechi». Mat. 13, 52.

Iată cum s'a întors de astăzi dată în mijlocul nostru, de noi toți atât de cald iubitul și stimatul profesor Gheorghe Bogdan-Duică!

Acum de curând, într'una din frumoasele zile ale începutului de toamnă, făcusem împreună cu el drumul până la Avrig, la mormântul marelui dascăl Gheorghe Lazăr, și înaintea preoților, cari ne-au întâmpinat la sosirea noastră acolo, am spus cuvântul: Iată vin cu un al doilea Gheorghe Lazăr! Pe tot parcursul drumului încolo și înapoi am discutat probleme de actualitate și mi-a descoperit, vioiu și captivant, cum erau toate comunicările lui — căci i se potrivea atât de bine cuvântul Scripturii: «din prisosința inimii grăiește gura» (Mat. 12, 34) — proiectele științifice și literare ce-l preocupau. Nici prin gând nu-mi putea trece, că însoțitorul meu, care sub părul lui cărunt își păstrase dărză vigoarea tinerească, se găsește atât de aproape de mormânt. Dar bunul și atotmilostivul Dumnezeu a hotărât altfel. După prevederea omenască neașteptatul său sfârșit,

care l-a ajuns când se găsea la datorie în locul nașterii și al copilăriei sale din cetatea Brașovului, ne arată cât de mult stă viața nu în voia noastră, ci în voia Celui de sus, care ni-a dat-o.

Noi ne-am adunat astăzi aci, în jurul sicriului celui ce pleacă dintre noi, să ne luăm rămas bun dela el și să-i exprimăm simțimentele noastre de profundă stimă și iubire, cu cari îl însoțim pe drumul veșniciei. Căci vrednic este cărturarul și profesorul Gh. Bogdan-Duică, pentru multele calități distinse ce l-au împodobit și pentru opera științifică și de înaltă cultură pe care ni-a dat-o în excepțional de laborioasa sa viață, de toată iubirea, de toată recunoștința și admirațiunea noastră. Spirit de o rară agerime, sensibilitate vibrantă pentru adevăr și frumos, o cugetare filosofică cu largi orizonturi și în același timp un pasionat simț de acribie pentru amănunte, un umor sănătos dar și o profundă seriozitate, înțelepciune bătrânească și foc al ținereții, o râvnă neobosită de savant și un interes palpitant pentru nemijlocitele realități actuale, o inimă de copil și un curaj neînduplecat de

luptător — toate aceste însușiri, la aparență contradictorii, au fost armonios contopite în caracterul său integru.

Născut în Ardeal, unde, după frumoase studii acasă și în străinătate, și-a început activitatea publică, a trecut pentru scurt timp în Bucovina, iar după un popas mai lung în țara mamă s'a întors din nou în Ardealul acum desrobii, ca profesor la cea dintâi universitate românească pe care ni-a dăruit-o jertfa izbăvitoare a întregirii neamului. Astfel cărturarul Gheorghe Bogdan-Duică, printr'o neastâmpărată alergare dela frați la frați sfidând nedreptele graniți despărțitoare, se înșiră între marii români cari și-au plasat munca lor în ogorul vieții românești, pe care l-au văzut pe toată întinderea unu în esența sa sufletească și neîmpărțit în aspirațiile lor naționale către viitor. El a fost bărbatul de litere și cultură, căruia, pentru erudiția lui, i se potrivește cuvintele Mântuitorului: «Tot cărturarul cu învățatură... asemenea este omului stăpân al casei, care scoate din vistieria sa noue și vechi».

Nu este locul și nici rolul meu aici să caracterizez multilaterală activitate științifică și culturală a profesorului Gh. Bogdan-Duică. Vor face-o aceasta reprezentantul On. Guvern, dl Ministru și academician Al. Lapedatu, reprezentanții universității, ai «Astrei», ai Societății scriitorilor, ai Societății ziariștilor, FOR-ului etc. Eu mă mărginesc să subliniez în scurte cuvinte devotamentul de bun fiu al bisericii noastre strămoșești, prin care s'a distins regretatul defunct. Deși studiile universitare și le-a făcut în Germania într'un timp când domina încă în filosofie curentul materialist, totuși, întors acasă s'a eliberat de sub sugestiile lui și prin experiențele vieții pe cari a știut să le prelucre printr'o cugetare care se cobora până la temelile spirituale, pe cari se sprijinește existența poporului, s'a integrat sufletește în marea tradițiune a bisericii noastre strămoșești. În corporațiunile noastre bisericesti, din cari făcea parte, adeseori și-a ridicat cuvântul său luminat pentru progresul și complectarea instituțiilor noastre. Nu vom uita temeinicia argumentării și căldura cu care a militat, într'una din sesiunile apropiate ale congresului național-bisericesc al mitropoliei noastre, pentru reînființarea epi-

scopiei ortodoxe a Maramurășului, nici însuflețirea ce a arătat-o pentru înființarea „Frăției Ortodoxe Române”, precum și scrisul său, bogat în informațiuni precise, prin cari făcea cunoscute ori restabilea în adevărata lor lumină luptele bisericii noastre și ale bărbaților ei pentru neam și lege. Pentru toate acestea îi aduc, în această clipă de dureroasă despărțire, mulțumirile mele și ale sfintei noastre biserici.

Durerea ce copleșește întreaga sa familie, pe nemângăiata sa soție, pe iubii săi copii, pe bunii săi frați și pe scumpele sale surori și pe celelalte rudeni, se întinde în

cercuri tot mai largi la generațiile de învățăceii cari ședeau la picioarele lui și-i primiau luminile ce le revărsa cu dragoste și îmbelșugare dela catedra profesorală, la mulțimea cetitorilor cari s'au împărțit din scrisul lui și la toți bunii ro-mâni, în ochii cărora Gh. Bogdan-Duică trecea ca un strălucit cărturar și distins fiu al neamului nostru.

Insofîndu-l cu profundele noastre regrete, rog pe bunul Dumnezeu să-i primească sufletul în lăcașurile dreptilor, și să-i facă parte de fericirea cea netrecătoare. Veșnica lui pomenire!

Învățământul teologic în alte țări

Acum, la începutul anului școlar în școlile noastre teologice, cred că e foarte necesar să medităm puțin la metoadele pe cari le întrebuițăm și, eventual, la acelea pe cari ar trebui să le întrebuițăm pentru a scoate din tinerii, cari intră în școlile teologice, preoți cât mai corăspunzători acestei chemări atât de serioase.

Trebue să ne gândim la această acțiune educativă cu atât mai mult astăzi când societatea nu ne trimite decât arareori elemente mai distinse, fie pentru că-i lipsește înțelegerea pentru valorile spirituale reprezentate de biserică, fie pentru că, ea însăși fiind într-o stare de nestabilitate morală, nu ne poate oferi exemple umane cari să se deosebească de ea în senz favorabil.

Pe de altă parte să nu uităm nici un moment că regăsirea echilibrului sufletesc și a sănătății morale a societății trebuie să fie dacă nu în întregime, măcar în parte, opera celor ce se afirmă, titular, slujitori ai lui Dumnezeu. Dacă nu ar contribui cu nimic la renașterea morală a societății, și-ar perde orice drept la stima ei; s'ar dovedi că nu sunt de nici un folos, că se poate trăi și fără ei.

Și astăzi, cu durere, trebuie să constatăm că nu ne prea ridicăm deasupra celorlalți oameni; că sântem purtați cu toți ceilalți de curentul general; că nu opunem stavilă dărză, cu cuvântul și cu viața, la tot ce nu e puritate morală, la tot ce e sfidare a moralei eterne.

E urgentă nevoie să apară preoții eroi, slujitorii efectivi ai lui Dumnezeu și-ai societății, aceia cari nu se mai ascund de răspunderi după paravanul păcătos al *văcăreliilor* și al *cărtirii* celor cu o treaptă mai sus. Să apară preoții cari, oricât ar fi de strămtorați materialmente, să poată face abstracție măcar o parte din zi de năcazurile lumii acesteia, să nu ricoșeze orice invitație, externă sau internă, la elevație spirituală, în carapacea, uneori nejustificată, a grijilor de existența trupească, nici să nu se începe în larma infernală a ripostelor că cei de sus sunt vinovați de toate.

Dar eroismul preoțesc perzistent nu poate fi decât emanația unei depline iluminări interioare, care se proiectează asupra realităților de dincolo, pe care le vezi continuu ca pe *ens realissimum*, față de care cele materiale îți par biete umbre trecătoare, nevrednice să te absoarbă într-o prea mare măsură. Eroismul *duhovnicesc* nu poate proveni decât din viziunea aceasta, devenită stare habituală și dintr-o voință pusă definitiv în acord cu consecințele ce rezultă din ea, printr'un exercițiu sistematic, fie el cât de neplăcut la început.

Aceasta e ținta la care să ajutăm să ajungă pe tinerii doritori de-a se face preoți.

Ce fac alții în direcția aceasta? Un respectat om al bisericii anglicane din America, *Bernard Iddings Bell*, a făcut o anchetă asupra învățământului teologic din biserică anglicană a Angliei, notând cu obiectivitate (în *The Church Times*, London, din 7 Septembrie 1934), părțile bune și cele rele ale lui.

El semnaleză, întâi de toate, *pericolul academic* al acestui învățământ, pe care îl exemplifică cu modul în care se face studiul biblic. «Mă gândesc, zice, la pericolul de-a crede că toți candidații de preoție trebuie să fie, sau să se silească să fie, savanți în cunoașterea *tehnică* a Bibliei. Nu la pericolul de-a cunoaște prea mult Biblia; este cunoaștere și cunoaștere. Nu se crede prea des, la voi ca și la noi, că suprema virtute pentru toți tinerii stă în munca minuțioasă și științifică în domeniul criticismului biblic? Este aceasta într'adevăr un element preparativ pentru pastorația efectivă? În amândouă țările tot timpul studiilor e dedicat unei forfecări de subiecte pentru cari numai mințile excepționale, de o admirabilă putere de judecată, sunt capabile. Timpul cheltuit astfel poate fi, în multe cazuri, dedicat mai bine pentru pregătirea tinerilor cu aplicație, în teologia morală, în pedagogie, în sociologie creștină, și în alte materii de felul acesta. Se poate întâmpla că unii dintre candidați au o vocație specială pentru sfințenie; aceasta trebuie cultivată».

«Un cunoscut profesor dela Cambridge a spus de curând: Omul care trebuie în școală teologică, este unul care are mai puțin din domnie și mai mult din preotul practic; acela care aduce teologia într'o sinteză, astfel ca tinerii studenți să vadă credința mai curând ca un proces de viață, decât ca o serie de probleme școlarești».

«Nu mai puțin studiu biblic e de trebuință, ci o *altă metodă*, inspirată din postulatul că aceia cari vor predica pe Hristos trebuie să-L cunoască pe Stăpânul lor tot așa de bine ca Biblia Lui, și lumea lor tot așa de bine ca pe învățătorul lor».

În școlile noastre teologice Biblia nu se predă în măsura în care se predă în Anglia. Și, dacă acolo nu se simte că e prea multă, cu atât mai puțin se simte aceasta la noi. Ba chiar socot că ar trebui să se predea mai multă și la noi, căci preoții noștri nu cunosc nici pe departe conținutul Bibliei, de cum îl cunosc sectarii cu cari au să lupte, sau ostașii Domnului cari îi pot face de rușine.

Dar mi se pare că am putea învăța și noi ceva din observațiile juste de mai sus. Mai puțin din jurul Bibliei, și mai mult din Biblie.

Și încă o observație care nu se mărginește numai la studiul biblic, ci la toate celelalte, și care cred că exprimă just gândul lui B. I. Bell: *să interiorizăm studiul teologic*. Să mă explic: Se poate studia chiar Biblia într'o manieră exterioară. Cetești o bucată din ea, iai cunoștință de întâmplarea istorisită sau de faptul descris sau enunțat, mai înveți și explicarea profesorului referitoare la acel fapt și răspunzi la examen perfect. De toate iai cunoștință exterior; nu te interpui cu viața ta intimă, cu durerile și bucuriile tale, cu gândurile tale proprii, în circuitul acesta care începe cu învățarea lecției și sfârșește cu răspunsul la examen. Trecând prin tine curentul te va reorganiza potrivit cu el. Este datoria profesorului să pună în acest circuit pe student. Mijloacele? Să le caute, încercând la început unul sau altul. Cred că cel mai potrivit este să se prezinte pe sine însuși ca pildă.

Teologia este o știință a reexperienței spirituale a adevărilor Bisericii. Deci experiență. Adecă aruncarea seminții care e un text biblic, o propoziție dogmatică, în interiorul tău de profesor, încălzită și îngrijită să apară, în rodul ei, mai vie, mai desvoltată în toate amănuntele ei, și apoi făcută cunoscută învățăcelilor, îndemnându-i să-și samene și ei acel grăunte și învățându-i cum să se îngrijească de creșterea lui.

În domeniul teologiei nu se poate face scindarea obișnuită între elemente de instrucție și elemente de educație. Ea întreagă este o știință a educației. Și așa trebuie să rămână.

Oare nu cu ce se învață în școala teologică edifică preoții pe păstoriții lor?

Intr'un alt capitol B. I. Bell vorbește admirativ «despre «cucerirea disciplinată» din școlile teologice anglicane.

«Disciplina în colegii este admirabilă. Ea nu e o disciplină artificială, impusă coercitiv de sus, ci mai degrabă una acceptată bucuros de studenți. Aproape în fiecare școală află o frecventă, regulată participare la Euharistie și sf. slujbe, observare plină de credință a datoriei *meditației zilnice*, o retragere de lume și de plăcerile ei de obicei legitimate, o politeță creștină față de alții, un respect pentru oameni bătrâni și învățați, o bunăvoință în a urma îndemmurile bune.

«Sigur un preot, pentru a fi efectiv preot, trebuie să fie un om de cucernicie disciplinată și sistematică și unul care a învățat ce însemnează liniștea și blândețea, unul care cunoaște că în mediul lor se află Dumnezeu».

Disciplina voluntară! Ce mult vorbim de ea și ce greu de realizat e în mulțime, când unul se ispitește dela altul în a părăsi atitudinea de bunăcuviință, de ordine, și de reculegere. Îți trebuie un puternic dictator interior, trebuie să simți acolo prezența lui Dumnezeu, sau trebuie să te fi întărit printr'un îndelungat exercițiu, ca să te poți reținea de-a răspunde invitației la desordine.

Aceasta este la noi încă o problemă nedeplin rezolvată căreia trebuie să-i dedicăm multă atențiune.

Anul nou școlar începe. Să pășim la lucru cu gândul de-a contribui la formarea de preoți întregi, străbătuți până în adâncurile lor de răspunderea și de focul sfânt al misiunii.

Dr. D. STĂNILOAE

Inmormântarea lui G. Bogdan-Duică

E prima zi de toamnă, Duminecă în 23 Septembrie 1934, cu cer de plumb și ploaie, din anul când moartea ne-a văduvit de atâtea vieți prețioase, secerate din șirul conducătorilor și ale oamenilor de seamă ai neamului nostru românesc.

În ziua aceasta s'a făcut, la Sibiu, înmormântarea profesorului universitar G. Bogdan-Duică.

Rămășițele pământești ale mult regretatului cărturar luptător, depuse la Asociațiunea „Astra”, au fost ridicate și aduse la amiază în catedrala mitropoliei.

O lume de credincioși, intelectuali și popor, a defilat prin fața catafalcului, în jurul căruia se aflau numeroase coroane și jerbe, trimise de membrii guvernului, de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, de Academia Română, de Universitatea din Cluj ș. a.

La ora 2 și jum. s'a început serviciul religios în catedrală.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, asistat de un sobor de preoți, a ținut să aducă personal ultimul omagiu vrednicului cărturar și neînfricatului luptător naționalist, Bogdan-Duică.

După săvârșirea serviciului religios, înaltul Prelat, în cuvinte calde, arată personalitatea bogată în virtuți a defunctului, aducător de neprețuite servicii bisericii noastre.

Cuvântul I. P. S. Sale, ascultat de asistență cu profundă emoție, îl publicăm în altă parte a ziarului.

Alte cuvântări:

De ministru al cultelor, *Al. Lapedatu*, reprezentând guvernul, spune, în discursul său despre ilustru decedat:

O cultură bogată și variată pe care n'a încetat o clipă a și-o sporî și selecta mereu, — o putere de muncă și de jertfire de sine care nu s'a desmințit un moment chiar în toată viața sa, — un spirit critic, acut și profund, care-l făcea să privească și să pătrundă până în miezul lucrurilor, — o convingere sinceră pe care a pus-o totdeauna la baza acțiunilor sale politice, chiar și a celor mai pasionate și

mai vehemente, — un curaj civic și polemic care nu știa să cruțe pe nimeni, dar absolut pe nimeni, — idei și concepții pururea în pas cu vremea și deci inovatoare și promovatoare de progres..

Toate aceste calități, prin care s'a afirmat în tinerețile îndepărtate, și le-a păstrat și manifestat, nealterat, dealungul unei activități publice naționale de peste o jumătate de veac, până în pragul bătrânețelor, care, vai, i-au deschis atât de neașteptat și de dureros mormântul...

De *Dr. Gh. Preda*, ca reprezentant al „Astrei”, ține următoarea vorbire:

Înalt Prea Sfințite, Domnule Ministru, Onorată și întristată asistență,

Membrii asociației culturale „Astra”, și ai secției sale literare, se asociază doliului ce lovește familia, cunoscuții și pot zice țara întreagă, aducând prin glasul meu un sincer omagiu memoriei profesorului Gh. Bogdan-Duică, membrul comitetului central și președinte al secției literare, care deasupra tuturor intereselor personale de partid, sau confesionale, a știut să apere interesele „Astrei”, interesele secției lucrând la realizarea scopurilor lor.

Intristată asistență,

Moartea profesorului Bogdan-Duică ne aduce odată mai mult convingerea că de puțin se poate conta în viață pe acest pământ. Nimeni nu este sigur de ceea ce i se poate întâmpla mâine și cu durere putem constata cum oameni vigilenți pe care-i credem apți și în putere de a lucra, pot fi trecuți în lumea veșniciei, lăsându-ne numai buna amintire pe care ne-o pot lăsa marii și adâncii cugetători.

Cine în adevăr a putut prevedea această împrejurare care a aruncat tristețea și doliul asupra familiei, prietenilor și țării? Cine a putut prevedea că acel cu care discutase câteva zile înainte, care se arăta plin de energie, încrezător și cu proiecte pentru viitor, ne va părăsi și nu ne va mai putea da nici prețioase pagini ale scrisului său, nici distinsul, frumosul și prietenosul langaj al conferințelor sale?

Cine și-a putut închipui că va înceta inteligența aceluia de încă putea să dea atât de mult familiei și țării. Oricât de neprevăzută și sfâșietoare este moartea sa, ea rămâne totuși glorioasă, căci l-a găsit în mersul împlinirii datoriei. El cade brav, așa precum soldatul cade pe câmpul de luptă, testamentând urmașilor un memorabil exemplu de devotament și abnegație.

În profesorul Bogdan-Duică noi dela „Astra” ne obișnuisem să vedem omul înzestrat cu o memorie și imaginație strălucitoare, care prin munca, prin geniul, prin meritele sale își câștigase situația și renumele. Lucrările sale răspândiau, prin amănunțita lor documentare, o claritate în toate chestiunile pe care le trata. Ele deschi-deau multe cărări, multe orizonturi și ne fermecau prin stilul lor precis, viu, elocvent.

Monografiile, istoriografiile, studiile literare, criticile, recenziile, sutele de note și notițe bio-și bibliografice, vor rămănea de un interes vădit și ca prețioase informații pentru toți acei ce vor continua să lucreze în direcțiile în care a lucrat marile dispărut.

Temperament viu, aprins, el polemiza măestrut cu toți acei a căror lucrări le interpreta nefavorabil.

În profesorul Bogdan-Duică ne obișnuisem să vedem patriotul înfocat, convins, care și iubea țara așa precum copilul iubește mama, și dela catedră, dela masă, de pe scaun; la țară ca și la oraș răspânda bune sfaturi pe care i-le dicta patriotismul său, experiența sa, erudiția sa. El gândea neconștient la ceea ce am putea deveni în o zi, căci el nu s'a îndoit nici un moment de energiile potențiale din sufletul românului și în special al țăranelui, nu s'a îndoit nici un moment de renovarea vieții noastre politice, de normalizarea vieții de stat, de viitorul acestei țări pe care o considera menită să meargă pe același drum al măreției, al civilizației și progresului, pe care merg marile și puternicele țări din occident.

Având în chestiile românești o atitudine demnă, bine hotărâtă, el declara totdeauna că nimenea nu trebuie să ezite și toți trebuie să se ridice și să poarte arma, atunci când integritatea țării și onoarea nației ar fi amenințate.

El voia ca tinerii generații să fie pătrunse de aceste idei și să încreze cât mai energic și cât mai înțelepțeste pentru o regenerare morală a țării și pentru ca țara să poată ocupa locul pe care-l merită în concertul țărilor civilizate din lume.

În profesorul Bogdan-Duică ne obișnuisem să vedem nu numai omul activ în profesiunea sa, nu numai logicianul care prin argumentația strânsă știa să se facă respectat și ascultat, dar și omul cult care urmarea și cerceta și probleme științifice cu scopul de a le cunoaște de a le vulgariza pentru interesul și binele comun. De aceea nu și-a mărginit activitatea numai la catedra sau la aceea ce era în strânsă legătură cu ea. O activitate extrascolară tot atât de bogată a desfășurat-o pe alte terenuri, și în special pe ogorul „Astrei”, pentru propagarea culturii în popor, pentru întărirea sentimentului național, pentru răspândirea bunelor moravuri.

În cadrul unui astfel de panegeric nu se poate detalia întreaga sa muncă de apostol cultural; mă mărginesc să schițez din ea câteva momente importante:

1. În ședința plenară a secțiilor din 15 Iulie 1921 profesorul Bogdan-Duică a fost ales membru activ în secția literară.

2. În 13 Iulie 1923 a fost ales președinte al secției literare, intrând în baza statutelor ca membru de drept în comitetul central.

3. În 1925 a fost delegat să conducă ca președinte secțiile științifice și literare din Cluj.

A onorat Asociația conferențând la ședințele festive ale secțiilor, astfel:

1. La adunarea generală din Arad (1924) a conferențiat despre „Trecerile lui Eminescu prin Ardeal”.

2. La adunarea generală din Zălau (1926) a conferențiat despre „Simion Bărnuțiu”.

3. La adunarea generală din Turda (1929) a conferențiat despre „Situația gimnaziului din Blaj la anul 1790”.

4. La adunarea generală din Caransebeș (1930) a conferențiat despre „Eftimie Murgu și Vasile Maniu, două personalități marcante ale vieții sociale din Banat”.

5. La 12 Maiu 1932, a fost încredințat cu lucrarea „Literatura română ardeleană dela 1848—1930”, (din care un bogat material este deja pregătit).

A făcut în ședințele noastre plenare numeroase și importante propuneri, din care multe s'au realizat, astfel:

În ședința din 15 Iulie 1924 a cerut tipărirea unui „Almanah al secțiilor” în care să se prezinte condițiile de existență a poporului român (începând cu Maramurăș și Basarabia). Tot în aceea ședință arată că frunzărind arhiva corpului VII ar-

mată austro-ungar, a găsit unele amănunte interesante pentru viața socială și cere ca secția istorică să studieze această arhivă care se află depozitată la „Asociațiune”. Profesorului Bogdan-Duică i se datorește modificarea și renovarea regulamentului secțiilor, el cere să se constituie o comisie din președinții secțiilor, cu menirea de a studia și renova acest regulament. Regulament ce a fost altfel întocmit prin grija sa și numai cu concursul celorlalți președinți.

În ședința din 22 Mai 1925 a secțiilor, profesorul Bogdan-Duică se angajează să dea materialul pentru o „Antologie românească ardeleană” în probe și caracteristici și propune ținerea de conferințe câte 4—5 în câte un oraș din Ardeal pentru ca oratorii să aibă contact mai îndelungat cu locuitorii orașului respectiv. În 1931 a inaugurat cursurile Universității populare din Cluj, vorbind despre „Literatura română”. În 17 Decembrie 1932 la invitarea dlui președinte Iuliu Moldovan, primește să conducă mai departe secțiile, în calitate de președinte delegat. În cadrele acestor secții profesorul Bogdan-Duică a ținut atât la Cluj, cât și în diferite orașe multe comunicări și conferințe.

Profesorul Bogdan-Duică a onorat toate publicațiile „Astrei” cu articole pline de învățăminte folositoare.

Deși nu locuia în Sibiu, totuși profesorul Bogdan-Duică era unul din membrii comitetului central care lua parte aproape regulat la ședințele plenare ale comitetului.

A fost aproape la toate adunările noastre generale, iar la ultima ținută acum 2 săptămâni la Tg.-Murăș, salutându-ne din partea Academiei a făcut și propunerea ca „Astra” să ia o atitudine fermă intervenind la autoritățile în drept pentru fondarea Gojdu.

Din expunerea sumară de mai sus se vede munca depusă de acest apostol cultural și pe câmpul de activitate a „Astrei”. Folioasele aduse de pe urma rodniciei sale activități i-ar da dreptul să spună: Mi-am făcut datoria, lucrând constant la tot ceea ce conștiința mea m'a îndemnat să fac.

Intristată asistență.

Dacă câte odată ne grăbim să onorăm oamenii preamărindu-i și glorificându-i prin cuvinte în fața generațiilor, fața de marele dispărut, omagiile aduse sânt din cele mai sincere, mai juste și mai meritice.

Și dacă sub impresia puternică a morții sale și prin timpul scurt noi nu am putut scruta amănunțit bogata sa operă, așa precum obișnuia să scruteze el la alții, viitorul ne stă la dispoziție.

Până atunci menționăm că opera sa la „Astra”, ca și aceea din alte domenii de activitate, este atât de valoroasă încât ne va permite să păstrăm cu venerație suvenirul trecerii sale printre noi. Această operă demnă de imitat ne face să spunem:

Cu moartea lui Bogdan-Duică a încetat să mai bată o inimă de bun, harnic și erudit român; fie ca bătăile acestei inimi din trupul vieții sale să aibă cât mai mare răsunet în sufletul acelora pentru care această inimă a bătut.

Asociația culturală „Astra” prezintă respectuoase condoleanțe familiei, se pleacă cu respect în fața sicriului ce conține rămășițele marelui dispărut zicând creștinește cuvinte: Domnul să-l odihnească cu dreptii! —

Au mai cuvântat: Pr. S. Stanca din partea Episcopiei Clujului, rectorul Academiei teologice Andreiane din Sibiu, dl N. Colan, în numele „Frăției Ortodoxe Române”, directorul liceului „A. Șaguna” din Brașov, dl I. Moșoiu, în numele brașovenilor ș. a.

Cuvântul dlui N. Colan este următorul:

Jalnici ascultători, — Când în primăvara anului 1923 s'au adunat la Cluj câteva mii din cei mai distinși fii ai sf. noastre biserici și ai neamului românesc spre e alcătui „frăția ortodoxă română”, nimeni n'a cloțit de un mai sacru entuziasm decât adânc regretatul G. Bogdan-Duică. Entuziasmul lui isvora din convingerea că neamul nostru nu poate fi îndreptat pe drumul renașterii sale morale și a marilor biruinți spirituale, decât cu ajutorul bisericii strămoșești, de încercatelor ei tradiții și a isbăvitoarelor ei povești. Intru tot iubitul nostru adormit în Domnul era convins mai departe, că în această măreață operă sfântă, maica ocrotitoare a neamului are lipsă de concursul devotat al fiecărui fiu al ei și în primul rând de concursul credincioșilor ei luminați.

Prețuind după cuviință vrednicia și jertfelnicia misionară ca și prestigiul cultural al lui G. Bogdan-Duică, l-a ales

dela întemeierea ei președinte al secției eparhiale a arhiepiscopiei noastre.

În această demnitate, ilustrul defunct a propovedit cu cuvântul vorbit și scris deopotrivă virtuțile marilor mucenici ai ortodoxiei românești, ca prin ele să aprindă și să întefească în sufletul generației de azi și de mâne flacăra sfântă a iubirii legii strămoșești și a iubirii neamului. Pentru această binecuvântată râvnă și neadormită osteneală, cheltuită în slujba marilor idealuri creștinești și naționale — ca și pentru planurile mărețe ce le-a făurit cu privire la lupta din viitor, — planuri pe care noi le vom prețui ca pe un testament al iubi-

tului nostru președinte, FOR-ul îi prezintă în această dureroasă clipă de despărțire cele mai sincere omagii de recunoștință, rugând pe Părintele cereș să-l așeze în corturile ostașilor săi cari «luptă bună au luptat, credința au păzit».

Cortegiul și carul mortuar au pornit dela catedrală la ora 4 jum. d. a. spre cimitir, în sunet de clopote dela toate bisericile noastre din acest oraș.

Miile de întristați și mulțimea florilor, stropite de lacrimi cerești, însoțesc în ultimul drum pe cel plecat pe vecie dintre noi...

Un scurt serviciu religios în cimitir, și jalnica ceremonie a luat sfârșit.

Marile serbări dela Sibiu

Sâmbătă, în 6 Octomvrie, se vor desfășura la Sibiu, mari serbări cu prilejul punerii pietrii fundamentale a edificiului Școlii Normale „Andrei Șaguna”.

Școala Normală „Andrei Șaguna”, care datează încă din 1786, a avut o importanță covârșitoare în educația culturală, morală și națională a poporului românesc din Ardeal. Strâns îngemănată cu institutul pentru pregătirea preoților — amândouă sub conducerea Bisericii — ea a format pe luminătorii satelor noastre cari au lucrat mână în mână cu slujitorii altarului pentru îndrumarea poporului nostru pe calea sănătoasă a neperitoarelor virtuți creștinești. Școala Normală „Andrei Șaguna” a însemnat astfel un pilon principal din edificiul Statutului organic.

După război Școala Normală „Andrei Șaguna”, nemai încăpând sub acelaș acoperiș cu Academia teologică, a fost silită să se adăpostească în edificiul unei cazarme pe care ni-a cedat-o armata, pentru a-și putea continua activitatea binefăcătoare.

Prin străduințele I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae și prin bunăvoința guvernului actual, iată că a sosit acum momentul fericit al începerii zidirii unui lăcaș demn de prestigiul și de strălucirea unică a Școlii Normale „Andrei Șaguna”.

Serbările, a căror mare însemnătate, a binevoit s'o sublinieze și M. Sa Regele Carol II onorându-le cu Inalta Sa participare, precum și Onor. guvern, se cuvine să fie o grandioasă manifestare a românilor ortodoxe din Ardeal. Trebuie să ne arătăm cu acest prilej adâncă noastră recunoștință pentru ceea ce ni-a dat această școală și sfânta noastră Biserică strămoșească. Nicăiri nu putem întâmpina mai potrivit pe Regele nostru decât lângă așezămintele Bisericii noastre, care ne-a făcut ce suntem.

Toată preoțimea din arhiepiscopie, toți foștii elevi ai Școlii normale „Andrei Șaguna”, cu popor cât mai numeros — în special din satele apropiate — au datoria să se strângă pe ziua de 6 Octomvrie la Sibiu într-o întâmpinarea M. Sale Regelui Carol II.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae va participa Duminecă, 30 Septemvrie c., la ceremonia punerii pietrii fundamentale a bisericii din Sighișoara.

Vineri, 28 Septemvrie, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae a vizitat mănăstirea dela Sâmbăta de sus, însoțit de dl arhitect Cristinel și de C. Lor Păr. consilier T. Scorobeș și profesorul Dr. D. Stăniloae. Cu această ocazie a luat noi măsuri pentru refacerea mănăstirii.

La serbările Școlii Normale din 6 Octomvrie preoțimea noastră e poftită insistent să se prezinte în număr complet și să aducă cât mai mulți credincioși. Aceste serbări trebuie să exprime cea splendidă coeziune a întregii suflări ortodoxe din Ardeal, care s'a realizat de-a lungul timpului sub conducerea înțeleaptă a Bisericii.

Programul aproximativ e următorul: Sâmbătă, 6 Octomvrie, ora 10, se va face primirea M. Sale Regelui la gară de către autoritățile civile și militare.

Cortegiul regal va merge apoi la catedrală unde M. Sa va fi întâmpinat cu un cuvânt de bun venit de către I. P. Sa Mitropolitul Ardealului.

După o scurtă rugăciune, va avea loc la ora 11 punerea pietrii fundamentale a edificiului Școlii Normale în grădina Lebu.

M. S. Regele va pleca apoi, însoțit de I. P. Sa mitropolitul Nicolae, să viziteze Păltinișul unde va lua și masa.

Vor participa și 6 domni miniștri. Au fost înviați și Prea Sfinșii episcopi din mitropolia noastră, cari au anunțat că vor veni.

Se vor pune la dispoziție trenuri speciale pentru marile serbări din Sibiu dela 6 Octomvrie 1934, cu plecarea din:

1. Alba-Iulia; 2. Făgăraș; 3. Sighișoara; 4. Agnita; 5. R.-Vâlcea.

Toate aceste trenuri vor pleca din stațiile înșirate aici, la ora 5 în dimineața zilei de Sâmbătă, la 6 Octomvrie.

Hirotoniri. Au fost hirotoniți în săptămâna trecută întru presbiteri următorii clerici: 1. Ioan Popa pentru parohia Vârghiș; 2. Ioan Borcan pentru parohia M.-Ciuc; 3. Vasile Cinezan pentru parohia Hosman; 4. Valeriu Vladareanu pentru parohia Cărmăzinești; 5. Ioan Brânzea pentru liceul „A. Șaguna” din Brașov; 6. Ioan Ilie pentru trebuințele Arhiepiscopiei.

Alegere de preot. În 23 Sept. a. c. s'a făcut alegerea de preot în parohia Brătei, protopopiatul Mediașului. Adunarea parohială, convocată pentru alegere și prezidată de părintele protopop Ioan Crăciun, a ales cu majoritatea de voturi pe absolventul de teologie Miron Maier, originar din Ernea, jud. Târnava mică.

Societatea ortodoxă națională a femeilor române are un număr de locuri, la Căminul Institutului societății ortodoxe din București, strada Principatele-Unite 63, pentru studențe ortodoxe, unde vor avea toată întreținerea: [hrană, spălat] pentru suma de 2000 lei lunar, dacă locuiesc 2—3 studențe într-o cameră, — și 1600 lei lunar, dacă locuiesc mai mult de 3 studențe într-o cameră. — Studențele vor avea asistență medicală în cămin și vor asista la serviciile religioase ce se oficiază zilnic în capela Institutului. Fostele eleve ale Institutelor Societății ortodoxe din capitală și provincie, având certificatul școlii unde au învățat, vor avea reducere la suma de 2000 lei.

Concurs. Pentru catedra de filosofie-pedagogie la Academia de teologie ortodoxă română din Oradea, se publică concurs. Reflectanții la acest post își vor înainta cererile adresate către Prea Sfințitul Episcop în Oradea, până la data de 15 Octombrie 1934, alăturând: act de botez, dovedind că sânt români ortodocși și cetățeni români; Diploma de bacalaureat dela liceu și cea de doctor în teologie, dela o facultate de teologie ortodoxă; Certificate despre serviciile îndeplinite dela terminarea studiilor universitare până azi, și lucrări literare.

† **Florica Scriban.** Abea zilele trecute am aflat, cu mare părere de rău, trecerea dintre cei vii a eminenței profesoare și colaboratoare la mai multe reviste și foi bisericești, **Florica Scriban**, sora I. P. C. Părinte Arhim. Iuliu Scriban. Cunoșcătoare temeinică a Sitei Scripturii Florica Scriban, după strălucite studii făcute la Lausanne și Paris, s'a distins atât la catedră cât și ca publicistă și conferențiară. Cel Atotputernic să o primească în ceata celor drepți!

† **Dimitrie Cabadaief.** In 24 Sept. cor, s'a stins în Sibiu agreatul pictor Dimitrie Cabadaief, în vârstă de 57 ani. Opera lui, în care se cuprinde și o serie de biserici din arhiepiscopia noastră, pictate de el, va rămânea să mărturisească dealungul veacurilor despre un real talent, dotat cu o efectivă putere de revelare a frumosului din lume prin mijlocirea culorii și a liniei. Spirit vioiu, îmbogățit cu o variată cultură, în care cea teologică deținea un loc important, inimă prietenoasă, suflet deschis, Dimitrie Cabadaief lasă o nemângăiată soție și o copilă și un gol dureros în inimile multor prieteni și cunoscuți ai lui.

Inmormântarea a avut loc în 26 Septembrie. Părintele protopop Em. Cioran, dnii jud. Dem. Pand. Popescu, căp. Săndulescu și Constant au rostit în fața mormântului duioase cuvântări de rămas bun. Dumnezeu să-l odihnească cu drepții în cerul la care mult contemplă și ca artist, și ca atașat fiu al bisericii!

Proces câștigat de oraș. Primăria Timișoarei a făcut proces ordului piariștilor din acel oraș, cerând rectificarea dreptului de proprietate în cărțile funduare asupra clădirilor liceului piarist, a internatului și a unui teren în valoare totală de 20 milioane lei, — proprietarul lor fiind orașul Timișoara, cum s'a lămurit prin dovezile referatelor făcute de dnii O. Ghibu și Gh. Plopu. Piaristii au fost apărați în fața tribunalului prin dl E. Gyárfás, ear orașul prin mai mulți адвоcați timișoreni, cari au pledat gratuit. Sentința tribunalului, după lungi desbateri, s'a pronunțat zilele trecute în favoarea orașului Timișoara.

Supărare profundă s'a sălășluit în coloanele presei dela Budapesta împotriva Italiei, de când zierele italiene, recunoscând cauza dreaptă a românilor, au încetat să mai simpatizeze cu revizionismul budapestan.

Ne bucurăm negreșit, când zierele politice din capitala țării consacră câte-o pagină chestiunilor religioase ale bisericii noastre. Dar ne întristăm, când aceiași confrăți comit greșeli, care pot fi ușor evitate. Astfel b. o. se știe, [o spune doar statutul de organizare bisericească, art. 54], că «femeile majore din parohie pot fi alese membre» în comitetele parohiale. Totuși un confrate ține să se indigneze și să osândească preoțimea capitalei când, la organizarea comitetelor parohiale au fost luate în vedere [conform statutului] și femeile din parohie...

Nu se poate scrie, fără greșală, despre „comitet parohial”, când nu știi exact ce-i aceea.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 30 Septembrie 1934, va predica părintele protopop Em. Cioran.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Colecțiune de cântece și coruri pentru uzul claselor începătoare ale școlaelor primare, întocmită de Pr. G. Fl. Preșmereanu. Caietul I. 1934. Prețul 12 lei. — Conține: rugăciuni, colinde, cântece patriotice și din popor, potrivite pentru a fi cântate de tinerimea școlaelor primare.

Bibliografie. Anunțăm cucernicii preoți cateheți că dl profesor Dr. Andrei Buzdug dela academia teologică ortodoxă română din Cluj, a scos de sub tipar manualele sale de religie, întocmite conform programei celei noi pentru clasele I, II, III, IV primare. Manualele se vând cu prețul de: 12 Lei pentru cl. I și II, și 14 Lei pentru cl. III și IV. Comanda se face la adresa: Dr. Andrei Buzdug, profesor, Cluj, str. Bădescu Nr. 20.

Bibliografie

Dr. Nikolae Balcă: *Die Bedeutung Gogartens und seines Kreises für die Pädagogik der Gegenwart.* Weimar 1934.

Avem bucuria să anunțăm că bursierul arhiepiscopiei noastre dl Nicolae Balcă a obținut la începutul acestui an doctoratul în filosofie la universitatea din Iena cu lucrarea cu titlul de mai sus. Aprecierii de care s'a bucurat lucrarea la profesorii dlui Balcă, o putem măsura cu faptul că profesorul Petersen a publicat-o ca Nr. 9 în seria patronată de Domnia Sa și intitulată: *Pädagogische Studien und Kritiken.*

Subiectul lucrării îl formează consecințele pe cari le are în pedagogie așa numita teologie dialectică, cel mai nou curent în teologia protestantă germană. Se știe că acest curent, din opoziție față de idealismul german care îl credea pe om capabil să ajungă singur până la culmile divinului, care îl socotea pe om Dumnezeu în potență, neagă orice scântee de dumnezeesc în om și orice putință de-a intra în contact cu el. O prăpastie intranșabilă, o contradicție totală, ireductibilă, este între creatură și creator.

Dl N. Balcă, după ce expune pedagogia acestei teologii, îi dedică într-un capitol final, o examinare critică, arătând că teologia dialectică dacă ar fi consecventă, ar renunța la orice pedagogie, odată ce afirmă că omul e incapabil să iasă din cerul de foc al omeneșului, conceput cu toate însușirile opuse divinului.

Numai teologia ortodoxă, evitând extrema idealismului și a dualismului ireductibil, scoate pe om din singurătatea lui și-l aduce în contact cu o putere mai înaltă care-l ajută să se înalțe spre ea.

Am făcut aci, desigur, numai o schiță foarte generală și aproximativă a unei lucrări atât de densă în idei și în sugestii, cum e lucrarea de serioasă ținută filosofică a dlui Nicolae Balcă. După cât știm, lucrarea aceasta este cea mai solidă confruntare de până acum între teologia dialectică în consecințele ei practice, și între creștinismul ortodox.

Nr. 7317—1934.

Comunicări

Se aduce la cunoștință că erezii după părintele Laurențiu Boca din Hendorf, decedat la 30 Iulie 1934, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc, au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 50.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 12 Septembrie 1934.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 7666—1934.

Se aduce la cunoștință că erezii după părintele Nicolae Colțu din Pridhodiste, decedat la 26 Iulie 1934, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc, au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 50.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 12 Septembrie 1934.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 8206—1934.

Se aduce la cunoștință, că erezii după părintele Ioan Șuiaga din Teiu, decedat la 31 August 1934, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc, au

primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 12 Septembrie 1934.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 490—934

[55] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Pridhodiste, cu filia Tătăreștii de Criș, protopresbiteratul Zarand, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele sânt:

1. Întregirea dela stat.
2. Stola obișnuită.
3. 4 jugăre sesiune parohială.

Concurenții vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare subsemnatului oficiu protopresbiteral în termen și vor prezenta totodată permisiunea de a concura dela autoritatea supremă, și cu încuviințarea subsemnatului se vor prezenta și în parohie. Brad, la 26 August 1934.

Oficiul protopresbiteral ortodox-român în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Andrei
protopop.

Ad. Nr. 383—1934

[54] 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Silvașul de sus cu filia Lingina, din protopopiatul Hațegului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Tel. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

1. Casă parohială cu 2 camere, bucătărie și dependințe.
2. Sesiune parohială 6 jug. arător în materă, 3 jug. fânaț în filie.
3. Adău, câte 20 litri porumb sfărâmat de fiecare familie în materă, și câte 10 Lei de familie în filie.
4. Câte o jumătate zi de lucru de familie din filie.
5. Salariul dela stat.
6. Stola obișnuită în tract.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc din Hațeg în termenul indicat.

Candidații vor înainta anexă la cerere, pe lângă actele necesare, și autorizațiunea dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații cu încuviințarea oficiului protopopesc se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, ca să fie cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc ortodox român din Hațeg în înțelegere cu consiliul parohial. Hațeg, 4 Septembrie 1934.

Ieronim Ciocan, protopop.

Nr. 310—934 prot.

[53] 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Hendorf cu filia Netuș, protopopiatul Sighișoara, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție a lui în Tel. Român.

Beneficiile împreunate cu acest oficiu sânt:

1. Întregirea salariului dela stat.
2. Casă parohială cu edificii economice.
3. Sesiune parohială 13 jugăre.
4. Dela comuna politică Hendorf 12 stânjini de lemne, iar dela Netuș 2 stânjini; fasonarea și transportul lemnurilor din Netuș privesc pe preot.
5. Dela fiecare familie câte 1 dublu decaltru porumb sfărmit, dela neorustici câte 1 decaltru.
6. Stola uzitată în parohie.

Reflectanții îndreptățiți își vor înainta subsemnatului petițiile însoțite de certificatele: de botez, de studii liceale și teologice, de calificare și permisul de a concura la această parohie dela Prea Venerata Arhiepiscopie, și după aceea cu voia subsemnatului se vor prezenta în parohie, în biserică, la sf. Liturghie.

Oficiul protopopesc ortodox Sighișoara în înțelegere cu consiliile parohiale din Hendorf și Netuș.

Sighișoara, 27 August 1934.

Emilian Stoica
protopop.

Concurs

(56) 1—3

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Roadăș, din protopopiatul Cohalmului, cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile sânt:

1. Salariul dela stat;
2. Sesiune de 13 jug., fânaț;
3. Stola obișnuită în protopopiat;
4. Lemne de foc suficiente;
5. De fiecare familie (circa 50) câte 20 l. cereale (grâu sau porumb);
6. Locuință parohială corăspunzătoare, cu sură, grajd și șopron de lemne, cu grădină de pomi și alta de legume.

Cererile de concurs, însoțite de acte precum și de încuviințarea Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscop se vor înainta în termen legal oficiului protopopesc.

Candidații, cu știrea oficiului protopopesc, se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, pentru a fi cunoscuți credincioșilor din parohie. Din ordinul Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc și în înțelegere cu consiliul parohial.

Rupea, la 15 Septembrie 1934.

Alexandru Brotea,
protopop.

Nr. 494—193.

(27) 1—1

Publicație de licitare

Se publică spre cunoștință generală, că în ziua de 6 Octombrie 1934, ora 16, se va vinde în localul Oficiului parohial ortodox român din Sita-Buzăului, prin licitație publică pe unitate de produse fasonate următoarele materiale lemnoase, proprietatea bisericii Sita-Buzăului:

1. Cantitatea de circa 1312 mc. lemn de brad;
2. Cantitatea de circa 2255 mc. lemn de fag;
3. Cantitatea de circa 16.538 m. str. lemn de fag,

cu prețul de strigare de Lei: 352.875.—.

Vânzarea se face pe lângă respectarea condițiilor specificate în art. 88—110 din Legea contabilității publice, cu aplicarea condițiilor generale de exploatarea pădurilor statului publicată în Mon. Oficial Nr. 106 din 12 August 1912, precum și a caietului de sarcini, de conținutul cărora amatorii pot lua cunoștința la Oficiul parohial Sita-Buzăului și la Ocolul silvic din Intorsura-Buzăului.

Garanția provizorie va fi de 10% din suma oferită.

Sita-Buzăului, la 23 Septembrie 1932.

Președinte: Secretar:
Olimpiu Russan Gh. I. Russan

Ad. Nr. 372—1934.

[52] 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Sântămăria de peatră, din protopopiatul Hațegului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Tel. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

1. Salariul dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială de 10 jugăre pământ arător și fânaț.
3. Stola obișnuită în tract.
4. Case parohiale nu sânt.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc din Hațeg în termenul indicat.

Candidații vor înainta anexă la cerere, pe lângă actele necesare, și concesiunea dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații cu încuviințarea oficiului protopopesc se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, ca să fie cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc ortodox român din Hațeg în înțelegere cu cons. parohial.

Hațeg, 21 August 1934.

Ieronim Ciocan
protopop

Au apărut:

Cântările liturgice

pentru cor mixt, publicate de

Timotei Popovici

profesor de muzică la școala normală „A. Șaguna” și dirigintele corului mitropoliei

Ediție nouă primentă. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. — Prețul Lei 160.